

درس چهارم :

زبان چهار اصل دارد : گوش دادن - سخن گفتن - خواندن - نوشتن

از راه گوش دادن و خواندن منظور دیگران را در می یابیم .

از راه سخن گفتن و نوشتن دیگران را از منظور خود آگاه می کنیم

یکی از راه های درست فهمیدن و درک سخن دیگران خوب گوش دادن است . گوش دادن با شنیدن فرق دارد . هم اکنون که در کلاس

نشسته اید صداهایی از بیرون به گوشتان می آید این شنیدن است یعنی این صداها را می شنویم اما از میان همه ی صداها فقط به صدای

معلمتان توجه می کنید این گوش دادن است یعنی فقط به یک صدا دقت می کنید و هدفی دارید .

خوب گوش دادن یعنی یک شخص با میل و اراده ی خودش به یک صدا دقت می کند و از میان دیگر صداها فقط آن را انتخاب می کند از

آن صدا چیزهایی را یاد می گیرد و اگر لازم شد به آن پاسخ می دهد

خوب گوش دادن یک مهارت است و به تمرین زیادی نیاز دارد. ما بخشی از سواد و دانش خود را از راه خوب گوش دادن به دست می آوریم. پس باید بیشتر گوش بدیم و کم تر حرف بزیم.

گوش دادن ابزار یادگیری و یک اصل مهم در یادگیری و بخش جدایی ناپذیر مهارت زبانی است. تقویت گفتار نیاز به خوب گوش دادن دارد. همانطور که نوشتن کلمه ها به طور صحیح لازمه تلفظ صحیح است. به همان اندازه که درک خواننده ها مهم است. درک شنیده ها نیز اهمیت دارد. از طرفی گوش دادن یک منبع مهم کسب اطلاعات است.

انواع گوش دادن :

- گوش دادن حاشیه ای مثل گوش دادن به موسیقی هنگام رانندگی یا روزنامه خواندن
- گوش دادن با دقت مثل گوش دادن به سخنان معلم در کلاس
- گوش دادن فعال که شنونده در حال تبادل نظر و تعامل با گوینده است
- گوش دادن انتقادی که ضمن گوش دادن به تجزیه و تحلیل و بحث در مورد حرف های گوینده با او می پردازیم

بازنویسی :

در بازنویسی باید به اصل ساده نویسی و کوتاهی جملات دقت کرد. از کلمه ها و عبارات های امروزی استفاده کنیم تا مطالب قابل فهم و درک باشند. نوشته ی ما باید اجزای اصلی چیزی را که درباره ی آن می نویسیم در برگیرد. در کار بازنویسی نویسنده سعی می کند اول و آخر قصه عوض نشود و ترتیب ماجراها و صحنه های قصه به هم نخورد. توجه به نکات زیر ضروری است :

- متن را با دقت بخوانیم تا به درک و دریافت موضوع مورد نظر دست یابیم
- درباره معنا و مفهوم موضوع فکر کنیم تا بتوانیم آن را تجزیه و تحلیل کنیم
- اگر معنای کلمه ای را نمی دانیم بپرسیم یا از واژه نامه استفاده کنیم
- کلمات و جملات را به زبان ساده امروزی بنویسیم

هم و نیز از نشانه های ربط هستند .

نیز به معنی هم و هم چنین برای بیان اشتراک (شرکت داشتن دو چیز یا دو کس در کاری) به کار می رود
هم به معنی نیز برای بیان اشتراک به کار می رود

بازرگان زندگی خوب و آرامی داشت فرزندان در کنار پدر و مادر فضای گرم و پر مهری داشتند

بازرگان زندگی خوب و آرامی داشت ، فرزندان هم در کنار پدر و مادر فضای گرم و پر مهری داشتند

محمد به حسین گفت من از درس معلم مطالب بسیاری آموختم علی حرف های محمد را تایید کرد

محمد به حسین گفت من از درس معلم مطالب بسیاری آموختم علی نیز حرف های او را تایید کرد